

Dosarul nr. 2ra-1258/23
2-21116395-01-2ra-05092023

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud: M. Bușuleac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: G. Vavrin, N. Bondarenco, S. Pilipenco)

Î N C H E I E R E

05 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului declarat de Baciú Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Baciú Serghei împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „DRA Draexlmaier Automotive” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 mai 2023 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins apelul declarat de Baciú Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim și menținută hotărârea din 09 septembrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 03 august 2021, Baciú Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „DRA Draexlmaier Automotive” SRL cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul angajatorului ÎCS „DRA Draexlmaier Automotive” SRL nr.98/CHL-21 din 18 iunie 2021 s-a dispus aplicarea față de el a sancțiunii disciplinare – concedierea, în temeiul art.86 alin.(1) lit.g)-r) din Codul muncii, cu desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă nr.251/18/CHL din 01 octombrie 2018, începând cu 18 iunie 2021, în temeiul art.86 alin.(1) lit.i) din Codul muncii – prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanțe stupefiante sau toxice, stabilită în modul prevăzut la art.76 lit.k).

Reclamantul consideră ordinul angajatorului nr.98/CHL-21 din 18 iunie 2021 ca fiind emis ilegal și neîntemeiat, car urmează să fie anulat, întrucât i-au fost imputate fapte pentru care nu se face responsabil și pentru care nu poartă nicio vină. La solicitarea sa să-i fie arătată valoarea înregistrată de testul Draeger, a primit refuz.

Cu trimitere la prevederile art.208 alin.(1) și art.210 alin.(1)-(2) din Codul muncii, reclamantul a reținut că contrar prevederilor legale enunțate angajatorul nu a respectat procedura stabilită, nu i-a adus la cunoștință ordinul de concediere contestat și nici alte acte premergătoare procedurii de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere. De asemenea, nu i s-au cerut explicații privind fapta comisă, ceea ce demonstrează ilegalitatea acestuia, constituind de fapt o răzbunare din partea angajatorului pentru acțiunile întreprinse de el în scopul recalculării salariului primit.

Cu referire la art.89 și 90 din Codul muncii, reclamantul a subliniat că este îndreptățit să solicite plata salariului mediu lunar pentru toată perioada de absență forțată de la lucru, începând cu data concedierii ilegale – 18 iunie 2021.

La fel, are dreptul la compensarea prejudiciului moral cauzat prin concediere ilegală, pe care îl estimează în valoare de 50 000 de lei, fiindu-i pricinuite suferințe psihice, manifestate prin stres, frustrare, depresie, fiindu-i imputate fapte pe care nu le-a comis, iar la efectuarea anchetei de serviciu a fost umilit de către director printr-o atitudine agresivă, ignorantă și plină de superioritate.

Pe lângă acestea, are la întreținere un copil minor în vârstă de 4 ani, iar prin concedierea sa ilegală de la locul de muncă a fost lipsit de mijloace de existență.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, s-a adresat administrației ÎCS „DRA Draexlmaier Automotive” SRL cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului nr.98/CHL-21 din 18 iunie 2021 ca fiind emis ilegal și neîntemeiat, cu achitarea salariului pentru absența forțată de la lucru, însă angajatorul i-a refuzat.

Cu trimitere la art.332 din Codul muncii, Baciú Serghei a solicitat anularea ordinului nr.98/CHL-21, prin care s-a dispus concedierea sa în temeiul art.86 alin.(1) lit.i) din Codul muncii, restabilirea la locul de muncă în funcția de operator în sectorul de producție din cadrul ÎCS „DRA Draexlmaier Automotive” SRL, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului pentru toată perioada de absență forțată de la locul de muncă în mărimea salariului mediu lunar, începând cu 18 iunie 2021, încasarea sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru aplicarea ilegală a concedierii, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 09 septembrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Baciú Serghei.

La 16 septembrie 2022, Baciú Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 14 octombrie 2022 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 16 februarie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii în sensul formulat.

Prin decizia din 24 mai 2023 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de Baciú Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim și menținută hotărârea din 09 septembrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile de respingere a acțiunii depuse de Baciú Serghei prin faptul că, în speță s-a constatat că salariatul Baciú Serghei s-a prezentat la lucru în stare de ebrietate alcoolică, întrucât pentru prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică pot fi concediați salariații care s-au aflat în starea respectivă la locul de muncă și în timpul exercitării atribuțiilor de

serviciu, indiferent de faptul dacă salariatul s-a eschivat de la îndeplinirea acestor atribuții în legătură cu starea în care se afla sau dacă a fost sau nu înlăturat de la executarea atribuțiilor de serviciu în legătură cu starea de ebrietate. Starea de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică poate fi confirmată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariatului (art.76 lit.k) Codul muncii).

În susținerea constatătorilor sale, instanțele de judecată au remarcat că la caz a fost prezentat Actul de constatare nr.01/2021 privind prezentarea la serviciu în stare vizibilă de ebrietate alcoolică a angajatului Baciú Serghei și Raportul elaborat în urma desfășurării anchetei de serviciu din 15 iunie 2021 - până la 17 iunie 2021, efectuat de către Comisia responsabilă constituită în temeiul deciziei administratorului nr.17/21 din 15 iunie 2021, fiind stabilită prezentarea salariatului la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică.

În contextul probelor prezentate, instanțele de judecată au concluzionat că, angajatorul a întreprins suficiente măsuri și acțiuni în vederea comunicării actelor contestate, precum și oferirea posibilității reclamantului de a-și formula poziția și a oferi explicații cu privire la problemele abordate, posibilitate care nu a fost utilizată de către reclamantul Baciú Serghei, care, reieșind din înscrisurile din dosar și declarațiile martorilor audiați, a refuzat orice interacțiune cu angajatorul.

Cu trimitere la prevederile art.208 alin.(1) din Codul muncii, instanțele de judecată au reținut că, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Explicația privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților.

La acest aspect, instanțele de judecată au subliniat că angajatorul, acționând conform legislației în vigoare, prin decizia nr.17/21 din 15 iunie 2021, a constituit Comisia responsabilă pentru organizarea anchetei de serviciu, cu respectarea prevederilor art.76 lit.k) din Codul muncii, care cert stabilește că starea de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică poate fi confirmată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariatului.

Distinct, instanțele de judecată au precizat că, pentru prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică pot fi concediați salariații care s-au aflat în starea respectivă la locul de muncă și în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, indiferent de faptul dacă salariatul s-a eschivat de la îndeplinirea acestor atribuții în legătură cu starea în care se afla sau dacă a fost sau nu înlăturat de la executarea atribuțiilor de serviciu în legătură cu starea de ebrietate. Pentru salariații care activează în condițiile evidenței globale a timpului de muncă conform art.99 Codul muncii — tot timpul aflării acestora la serviciu se consideră timp de muncă. Starea de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică poate fi confirmată numai prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariatului (art.76 lit.k) CM.

Veridicitatea și valabilitatea respectivului Act de constatare nr.01/2021 din 15 iunie 2021 privind prezentarea la serviciu în stare vizibilă de ebrietate alcoolică a angajatului Baciú Serghei nu a fost contestat de către ultimul. Mai mult, conținutul acestuia este confirmat prin semnăturile membrilor comisiei respective, iar persoanele care au semnat actul respectiv, au depus declarații/rapoarte în adresa conducerii și a serviciului de securitate, prin care au informat despre comportamentul inadecvat și starea de ebrietate a lui Baciú Serghei, fapt ce demonstrează suplimentar veridicitatea circumstanțelor de fapt constatate cu referire la starea de ebrietate a lui Baciú Serghei.

Instanțele de judecată au considerat lipsită de raționament poziția lui Baciú Serghei precum că, la materialele cauzei lipsește certificatul eliberat de instituția medicală competentă să constate starea de ebrietate, iar Actul de constatare nr.01/2021 din 15 iunie 2021 privind prezentarea la serviciu în stare vizibilă de ebrietate alcoolică a angajatului Baciú Serghei nu poate fi reținut drept probă, întrucât membrii comisiei care au semnat respectivul act nu au fost audiați în ședința de judecată, or, potrivit art.76 lit.k) din Codul muncii cert și imperativ prevede că prezentarea la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanțe stupefiante sau toxice, se constată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților, Act care la cazul speței se atestă.

Instanțele de judecată nu au reținut argumentul reclamantului privind inadmisibilitate probei cu rezultatul testului Drager potrivit căruia în aerul expirat de Baciú Serghei la 15.06.2021 concentrația de alcoolemie a constituit 0,65mg/l (f.d.33), or, ulterior acestei testări Baciú Serghei, nefiind de acord cu acest rezultat, nu a mers la instituția medicală pentru prelevarea probelor de sânge pentru a demonstra contrariul. Deși în instanța de apel reclamantul/apelant a invocat că anume angajatorul trebuia să-l ducă la instituția medicală, totuși în urma constatării sării sale de ebrietate, superiorul i-a comunicat că șeful de producție nu-i poate permite să lucreze în așa stare și a fost înlăturat de la locul de muncă și poate pleca acasă, Baciú Serghei nu a mers desinestător la instituția medicală pentru a preleva probe și a demonstra faptul că nu se afla în stare de ebrietate.

Instanța de apel a notat că starea de ebrietate constatată prin testare cu aparatul de tip Drager Alcotest 8510 Ro nu a fost contestată de Baciú Serghei. Dimpotrivă, reclamantul a confirmat prelevarea benevolă a probei.

În contextul enunțat, instanța de apel a rezumat că salariatul, fiind înlăturat de la locul de muncă de către superiorul său, a dispus de posibilitatea de a preleva probe de sânge pentru a confirma poziția sa privitor că nu se afla în stare de ebrietate la locul de muncă. Cu toate acestea, Baciú Serghei după ce a fost testat de colaboratorii de poliție, nu s-a prezentat la instituție medicală pentru a confirma afirmațiile acestuia precum că nu s-a aflat în stare de ebrietate la locul de muncă în data de 15 iunie 2021.

Nu a fost reținut nici argumentul apelantului precum că Actul de constatare nu poate constitui o probă, fiindcă persoanele care au semnat respectivul act nu au fost audiate de instanța de judecată, or, la caz, reclamantul, inițiind prezenta acțiune, nu a solicitat acest fapt. Mai mult, dispunând de toate drepturile procedurale, reclamantul a

înainta doar demers de a fi audiat în calitate de martor colaboratorul de poliție XXXXX, care l-a testat pe Baci Serghei cu aparatul Drager.

În circumstanțele constatate, instanțele de judecată au considerat ca fiind neîntemeiată acțiunea formulată de Baci Serghei, or, din probele din dosar rezultă că la aplicarea sancțiunii disciplinare de către angajator au fost respectate prevederile legislației muncii, salariatului fiind asigurate toate drepturile necesare.

La 28 iulie 2023, Baci Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 24 mai 2023 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 09 septembrie 2022 a Judecătorei Cahul, sediul Central, cu emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii sale.

În susținerea recursului Baci Serghei a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Cahul a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că dispozițiile art.86 alin.(1) lit.i) din Codul muncii impune obligația angajatorului de a constata starea de ebrietate alcoolică prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă și nicidecum prin simpla testare cu aparatul de tip Drager Alcotest 8510 Ro, efectuată de angajații MAI.

A indicat că, potrivit Hotărârii Guvernului nr.296 din 16.05.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooloscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei instituție medico-sanitară abilitată - instituție medico-sanitară publică înzestrată corespunzător, în scopul efectuării examinării medicale a stării de ebrietate și naturii ei și recoltării probelor biologice.

XXXXX este angajatul MAI, iar potrivit Certificatului se atestă că ultimul a trecut instructaj și este admis de a utiliza aparatul de tip DRAGER doar pentru testarea conducătorilor auto, nu și a salariaților, în vederea stabilirii stării lor de ebrietate. Respectiv, acțiunile colaboratorilor de poliție nu sunt în conformitate cu prevederile legale, dar ține de competența strictă a profesioniștilor din cadrul instituțiilor medicale competente.

Consideră ca fiind eronate afirmațiile instanțelor de judecată precum că în privința acțiunilor colaboratorilor de poliție, care au efectuat alcotestul, nu au fost depuse plângeri și nu au fost emise în privința acestora acte ce ar demonstra ilegalitatea acțiunilor lor, în situația în care ultimii au fost sesizați la solicitarea angajatorului și nu au admis acțiuni ilegale față de reclamant, doar că testarea nu poate fi reținută ca probă pentru angajator în vederea aplicării prevederilor art. 86 alin.(1) lit. i) Codul muncii.

Referitor la Raportul întocmit de Comisia responsabilă în urma anchetei de serviciu din 15 iunie 2021 până la 17 iunie 2021, recurentul a remarcat că, în cadrul anchetei de serviciu au fost audiați mai mulți angajați din cadrul ÎCS „DRA Draexlmaier Automotive” SRL, însă nu au fost audiați de prima instanță în cadrul examinării cauzei civile pentru a se convinge de veridicitatea explicațiilor oferite de aceste persoane.

La fel, recurentul consideră că în situația în care instanțele ierarhic inferioare și-au întemeiat soluția pe Actul de constatare nr.01/2021 din 15 iunie 2021 în mod obligatoriu urma să audieze persoanele care au participat la întocmirea acestei probe materiale, fapt ignorat de instanțele de judecată.

Pe lângă acestea, la materialele cauzei a fost anexat drept probă pertinentă Actul despre refuzul de a prezenta explicație în cadrul anchetei de serviciu din 15 iunie 2022, cu toate acestea instanțele de judecată au ignorat faptul că, în situația în care angajatorul a presupus că dânsul s-a prezentat în stare de ebrietate alcoolică, însăși starea fiziologică nu i-a permis să dea explicații la 15 iunie 2021 și urma să solicite explicație scrisă după cum prevede art.208 din Codul muncii, începând cu următoarea zi până în a cincea zi. Or, angajatorul nu a motivat care a fost necesitatea audierii la data de 15 iunie 2021 sau impedimentul de a solicita explicații în termenul de 5 zile, prevăzut de Codul muncii.

Mai mult că, în ziua de 15 iunie 2021, în care se presupune că era în stare de ebrietate alcoolică nu putea fi audiat, deoarece starea de ebrietate alcoolică duce la dereglarea psihofuncțională a organismului, iar ca urmare acțiunile persoanei nu sunt dirijate în mod conștient.

În această situație se atestă faptul că angajatorul nu a respectat prevederile art.76 din Codul muncii, or, la materialele cauzei civile lipsește certificatul eliberat de instituția medicală competentă, iar Actul de constatare nr. 01/2021 privind prezentarea în stare vizibilă de ebrietate alcoolică a angajatului Baciuc Serghei nu poate fi reținut ca probă, deoarece nu au fost audiate nemijlocit în ședința de judecată membrii care l-au întocmit și semnat.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia la 24 mai 2023, în ședință publică.

Din actele cauzei rezultă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Baciuc Serghei și avocatului acestuia Todorov Maxim la 22 iunie 2023, fapt ce rezultă din scrisoarea anexată la dosar (f.d.175), însă nu se atestă date când au fost recepționate de către ultimii.

Totodată, potrivit informației de pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată: <https://cach.instante.justice.md>, decizia integrală a Curții de Apel Cahul din 24 mai 2023, a fost publicată la data 22 iunie 2023.

Astfel, recursul declarat la 28 iulie 2023 Baciuc Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim, este în termen.

La 05 octombrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎCS „DRA Draexlmaier Automotive” SRL copia recursului declarat de Baciuc Serghei, cu înștiințarea despre necesitatea obligatorie de prezentare a referinței (f.d.185).

La 02 ianuarie 2024, ÎCS „DRA Draexlmaier Automotive” SRL a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Baciuc Serghei, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.432 CPC.

Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Recursul declarat de Baci Serghei a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01.09.2023), și anume la 28 iulie 2023, respectiv va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat Baci Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă (până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (28 iulie 2023), cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

Din analiza recursului rezultă că, Baci Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim a invocat temei de admisibilitate prevederile art.432 alin.(2) lit.c) din Codul de procedură civilă, în redacția în vigoare la data de 28 iulie 2023.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând temeiurile de drept prevăzute de art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data

depunerii recursului, nu a stabilit că instanța de apel a încălcat sau a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În acest context, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat de Baci Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Baci Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în redacția în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Baciú Serghei, reprezentat de avocatul Todorov Maxim.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă